

dan kleine bezwaren tegen onderdeelen ernstig motiveeren en verdedigen en dat kost plaatsruimte.

Nu komt het mij voor, dat Dr. JELGERSMA te veel de regels geteld heeft en niet den inhoud overwogen, anders zou hij niet zeggen, dat ik de bijzaken ten koste der hoofdzaak breed heb uitgemeten. Ik weet van anderen, dat zij dezen indruk van mijn recensie niet gekregen hebben.

Door deze toelichtingen op mijn referaat geloof ik tevens Dr. JELGERSMA's heftige uitdrukkingen te hebben gequalificeerd; hoe ze hem den moed hebben gegeven zich tot kampioen voor de waardigheid van het *Tijdschrift* op te werpen, zal, hoop ik, hierna nog onbegrijpelijker schijnen. Dr. BAUDET.

Aan de Heeren Dr. J. K. A. WERTHEIM SALOMONSON en A. W. PULLE.

Geachte Collega!

Uw interessant opstel in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* 11 Maart l.l. kwam toevallig eerst heden in mijn handen. Mag ik mij een kleine opmerking veroorlooven, die U wellicht vindt dat niets ter zake doet, maar ik meen dat in een neurologisch geval alles van gewicht is, zelfs de kleinste bijzonderheid en vooral sexueele bijzonderheden. U zegt dat patiënt in voorarrest is gezet, beschuldigd van paederastie. U zult mij ten goede houden, dat dit een kleine onjuistheid *moet* zijn, daar paederastie voor onze Wet geen strafbaar feit oplevert. Strafbaar is *elke* schending van de *openbare* eerbaarheid (*attentat à la pudeur*); het is dus alleen de openbaarheid, niet de aard der sexueele handeling die misdadig is. Bij de groote verwarring van begrippen die het sexueel gebied nog troebeler maken dan het reeds is, meen ik dat deze onderscheiding voor de lezers van het *Tijdschrift* van groot gewicht is, vooral zoolang er nog geen speciale forensische medici zijn en dus elke dwaling noodlottig kan worden in elk geval waarin een gewoon medicus als deskundige geraadpleegd wordt. Toch zou ik het nog niet gewaagd hebben U hierom lastig te vallen, maar wellicht plaatst U uw artikel ook in buitenlandsche tijdschriften en dan zou het al zeer jammer zijn als U daar den indruk gaf alsof niet althans in dit ééne opzicht onze strafwet hooger staat dan in omliggende landen. Het is toch een zeer gewichtig onderscheid of het private sexueele leven streng privaat gelaten wordt of ook onder de competentie van den strafrechter gebracht wordt. Ik herinner mij nog eens een bespottelijk proces uit Frankrijk gelezen te hebben van een man, die sexueele omgeving met een hond zou gehad hebben. In Pruisen en Oostenrijk is de Wet verschillend; in het ééne land is ontucht van mannen met vrouwen strafbaar, die van vrouwen met vrouwen niet, in het andere land is het juist omgekeerd. Voor al die nonsens zijn wij gelukkig bewaard. En wie herinnert zich niet het droeve vonnis OSCAR WILDE in 1895 in Engeland?

Ik hoop dat U in dit schrijven allerminst de bedoeling zult zien, de waarde van uw artikel te verkleinen.

Rotterdam, 11 April 1899.

Dr. J. RUTGERS.

Aan Dr. J. RUTGERS.

Geachte collega, wij zijn U zeer erkentelijk voor uw opmerking. Het gold hier inderdaad *niet* een beschuldiging van paederastie, doch een beschuldiging van in het openbaar gepleegde onzedelijke handelingen, met name paederastie.

De quaestie is intusschen zooals gijzelf reeds opmerkt voor het ziektegeval en de verdere beschouwing daarover volkomen irrelevant.

DR. PULLE EN J. WERTHEIM SALOMONSON.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK. — Osteopathie. Een nieuw therapeutisch stelsel is onder den naam van „osteopathie” in de wereld gebracht. Ref. begrijpt niet al te goed, wat de osteopath met zijn patiënten doet, en daarom geeft hij ter verduidelijking, de eigen woorden weder, waarmede de uitvinder, A. F. STILL, zijn stelsel definieert: „osteopathie is die wetenschap, welke bestaat „uit zulk een nauwkeurige, volledige en controleerbare kennis van den „bouw en de verrichtingen van het menschelijk mechanisme, anatomisch, „physiologisch en psychologisch, dat daardoor ontdekt konden worden „zekere organische wetten en geneeskrachtige hulpbronnen binnen het „lichaam zelve, waardoor de natuur, onder de wetenschappelijke behandeling, „eigen aan de praktijk der osteopathie, buiten alle gewone methoden van „uitwendige, kunstmatige en medicinale prikkeling, en in harmonische over- „eenstemming met haar eigen werktuigkundige grondbeginselen, moleculaire „werkingen en metabolische processen, kan herstellen van verplaatsingen, „stoornissen in de organisatie, hindernissen en daaruit voortkomende ziekten „en zijn gewoon evenwicht van vorm en verrichting in gezondheid en sterkte „kan herwinnen” (*Medical Record*). Ziezoo, nu weet men het.

— **Ter nagedachtenis van O’Dwyer.** Een veertigtal geneeskundigen, afgevaardigd door 16 genootschappen en de twee geneeskundige scholen, hebben zich gevormd tot een Commissie om een stichting voor te bereiden ten nagedachtenis van Dr. JOSEPH O’DWYER. Deze zal vermoedelijk daarin bestaan, dat een som van 30 000 Doll. zal worden bijeengebracht om uit de renten daarvan te bekostigen twee tweejarige stipendia voor het „O’DWYER „Fellowship in Paediatrics”. De toewijzing geschiedt na onderlinge mededinging. De begunstigde moet gedurende die twee jaren bewijzen van voldoende oorspronkelijken arbeid leveren aan een Commissie van vijf vertegenwoordigers van Hoogescholen. Men zal trachten aan deze hulde een Internationaal karakter te geven. De Voorzitter der Commissie is Dr. J. D. BRYANT.

LONDEN. — Medische vennootschappen. De ingediende wet tot verbod van de uitoefening der geneeskunst door vennootschappen, waarvan